

Til § 278

Bestemmelsen omhandler fordelingen af de sagsomkostninger, der er forbundet med retsmæglingen. Det bemærkes indledningsvis, at udgifterne til honorering af retsmægleren afholdes af statskassen.

Det foreslås, at parterne hver især skal bære egne omkostninger i forbindelse med en retsmægling, uanset hvordan retsmæglingen ender.

Omkostninger ved retsmæglingen kan navnlig være udgifter til advokatsalær til parternes egne advokater i forbindelse med retsmæglingen. Som et andet eksempel kan nævnes honorar til tredjemand for deltagelse i retsmæglingen, når der mellem tredjemanden og parterne er indgået aftale herom, herunder om fordelingen af omkostningerne herved mellem parterne.

Den foreslåede regel gælder, hvad enten en part har fri proces eller retshjælpsforsikring eller ej.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at parterne i de tilfælde, hvor der ikke er fri proces eller retshjælpsforsikringsdækning, som en del af den aftalte løsning aftaler en anden sagsomkostningsfordeling, f.eks. at den part, der ved den aftalte løsning på konflikten »får medhold« i sit krav, skal have godtgjort (nogle af) sine omkostninger af den anden part.

Har en part fri proces, skal spørgsmålet om fordeling af sagsomkostninger altid afgøres af retten. Denne afgørelse vil omfatte både omkostningerne ved retsmæglingen og ved sagen i øvrigt. For så vidt angår omkostningerne ved retsmæglingen skal afgørelsen træffes i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse, hvorefter hver part bærer egne omkostninger. Det samme er tilfældet, hvis der er retshjælpsforsikringsdækning, og forsikringsgesellschaften kræver rettens afgørelse af omkostningsspørgsmålet.

Det vil endvidere være op til retten at afgøre, om en omkostning skal henregnes til retsmæglingen eller til retssagen i øvrigt.

Bestemmelsen vedrører alene omkostningerne ved selve retsmæglingen.

Fordelingen af omkostningerne ved retssagen i øvrigt skal fortsat afgøres efter de almindelige regler herom, jf. retsplejelovens kapitel 30. Omkostninger ved retssagen i øvrigt består dels af de omkostninger, der er løbet på forud for retsmæglingen, herunder navnlig retsafgift og eventuelle udgifter til advokatbistand ved sagens forberedelse før retsmæglingen, dels af de omkostninger, herunder f.eks. udgifter til advokatbistand, der yderligere løber på, hvis retssagen fortsætter efter endt retsmægling.

Hvis der ikke er fri proces eller retshjælpsforsikringsdækning, kan parterne, hvis retssagen afsluttes med et forlig, således på sædvanlig vis inddrage spørgsmålet om fordeling af omkostningerne ved retssagen i øvrigt i forliget eller overlade det til retten at træffe afgørelse herom.

Hvis en part har fri proces, vil retten i forlængelse af et forlig, der afslutter sagen, skulle træffe en samlet omkostningsafgørelse, der dels indeholder en afgørelse om fordeling af omkostningerne ved retsmæglingen i overensstemmelse med den foreslåede regel, jf. ovenfor, og dels en afgørelse om fordeling af omkostningerne ved retssagen i øvrigt efter de almindelige regler herom. Det samme er tilfældet, hvis der er retshjælpsforsikringsdækning, og forsikringsgesellschaften ønsker rettens afgørelse af omkostningsspørgsmålet.

Såfremt der ikke opnås en aftalt løsning ved retsmæglingen, og sagen derfor fortsætter ved retten, vil spørgsmålet om fordeling af omkostningerne ved retssagen (inkl. retsmæglingen) på sædvanlig vis i alle tilfælde blive afgjort af retten som led i afgørelsen af sagen, jf. retsplejelovens kapitel 30. Som led i den samlede omkostningsafgørelse vil hver part i overensstemmelse med den foreslåede regel skulle bære egne omkostninger i forbindelse med retsmæglingen.

Rettens afgørelse om sagsomkostninger kan kræves efter retsplejelovens almindelige regler herom, jf. § 389.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 279

Bestemmelsen indeholder regler om, i hvilket omfang en retsmægler, når retsmæglingen er afsluttet, kan deltage i den videre behandling af sagen ved retten.

Stk. 1 fastslår, at retsmægleren efter retsmæglingens afslutning ikke må virke som dommer eller advokat under sagens fortsatte behandling. En dommer, der har fungeret som retsmægler, kan således ikke beklæde retten under sagens fortsatte behandling, og dette gælder, hvad enten retsmæglingen er afsluttet med en aftalt løsning eller ikke. En dommer, der har fungeret som retsmægler, kan derfor ikke dømme i sagen og kan heller ikke deltage i andre afgørelser i sagen, eksempelvis afgørelser vedrørende fri proces, advokatbeskikkelse eller sagsomkostninger. En advokatmægler kan ikke virke som advokat for nogen af parterne under den videre behandling af sagen ved retten.

Stk. 2 indeholder en undtagelse til reglen i stk. 1 om begrænsningen i dommerens adgang til at medvirke